

אנשים

סוסת הגורל

מאורע השבוע היה ליל סילבסטר הקדוש, שהוא ערב ראש-השנה הגוצ'י. ג'בור ה' שבוע היה אליהו יששכר, שהתמנה ב' מפתיע לשר-המשטרה. רק מעטים ידעו מה הקשר בין האיש והמאורע: אליהו ששון הוא בעל מיסור על שם סילבסטר הקדוש, ארת'צטיניו שהוענק לו בעת שירותו כשגריר. על תגובותיו של הגורל קארל פון הורן, בימי היותו בישראל, סיפר ה' שבוע יוסף הקול, שהוגדר עלידי השבדי כנחש. מכיון שפון הורן אהב לרכב על סוסים, עוד מתקופת היותו קצין בחיל הפרשים השבדי, העמידה ממשלת ישראל טוס לרשותו. באחד הימים, כשרגז פון הורן על כך שהישראליים פתחו באש על הרגזופים, טיפן בועם לתקוע, תבע: "אני מבקש להפסיק מייד את האש, ותקחו ב' חזרה גם את הסוסים". רגזו אחר הוא ראש-הממשלה לוי אשכול. בשיחה שלו עם הפרופסורים בירושלים סיפר, כי פעם רגז על ריבוי-ה' ב'אחיו, השגריר הסובייטי, לאחר שזה החשיד את ישראל בריכוז כוחות בגבול הסורי מתוך נכונות לשרת אינטרסים זרים. כך התפרט הסיפור בעתונות, אך האמת היא שונה במיקצת. אשכול סיפר למאזיניו כי צרת באותו ה' דמנות על השגריר ולא סתם רגז. אולם שליחי ראש-הממשלה יצאו אחר כך למערך כות העתונים, כדי לשכנעם להמיר את ה' מילה "צרתה" ב"גנתה". אין התרשם ויסגור אר' אר' ("טודי") קנר' מבקורו בישראל? אמר אחי הנשיא ומנות, בשב' למולדתו: "גדמתי למצוא בישראל הצעירה את אחת הממשלות הקשישות ביותר ה' עולם". היא זכ' מאושר במדינה ה' בוע, הוא ללא ספק השר החדש "ישראל ישעיהו", זה שבגלל קומתו הנמוכה ו' רעמת השער השחורה שלו, העושרת את קרחתו, זכה מזמן לתואר "בן-גוריון של נתימנים". שרה-הורא החדש ניזכר בת' חילת הקאריירה הפוליטית שלו, איך הוזמן לפני שלושים שנה להרצות ביבנאל, בהיו' תו כבר אז חבר מרכז מפא"י. ישעיהו-שרע' בי הגיע למושב באוטובוס, ומיד הבחין במודעות המבשרות על הרצאתו. הוא גם קרא את שמו, שהודפס באותיות של קידוש לבנה, והדבר גרם לו נחת. אלא שבזכר מועצת הפועלים במקום, שחיכה למרצה ש' ירד מן האוטובוס, לא התרשם כלל מחי' צוניותו של ישעיהו, סקר את כל שאר הנוסעים, הבין שהמרצה לא הגיע עדיין והסתלק מן התחנה. אולם המרצה האורח לא איבד את עשתונותיו. הוא ניגש לבדו אל אולם ההרצאות, עלה על הבמה מבלי שאיש הזמין, והתחיל לדבר. הקהל לא הבין תחילה מה מתרחש, עד ששוכנע כי אכן בחבר ישעיהו המדובר. מצב רוחו הטוב של השר החדש לא מנע ממנו לעסוק בכתיבה הפולמוסית החביבה עליו. בזב', ביום ה' ששי האחרון, פירסם מאמר גדול, תחת שם העט "י. תמימי", סיים אותו במילים: "אנו עצובים." דרך ספירית מיוחדת במינה

מלכת הצעדה

תמר גרובוב, שהיתה הנערה היפה ביותר שהשתתפה ב' תש"פ, מתנשקת עם ידיד, תייר, במסיבת סילבסטר שנערך כה במלון הילטון, אף כי למרות מחירי הכניסה הגבוהים, נכחו בו יותר משלוש-מאות איש.

הדגים השבוע שרה-הורא פ'נחם ספיר לפני קהל המשתתפים בחוגיבת בו דיבר. ראשית, הוא לא דיבר על הנושא שנקבע מראש, שנית, הוא לא ענה על שאלות ר' השגות מאזיניו. ושלישית, הוא הדהים אר' כס בקביעותו הפסקנית, אך הודיע להם כי אם יורסמו הדברים בשמו הוא פשוט יכחישם. שתי נשות שרים גילו לאחרונה פעילות פולקלוריסטית בלתי-רגילה. היו אלה סוזי אבן (גברת החוץ) וג'ודיה יששכר (או גברת הדואר), שפנו אל בני העדה הספרדית בישראל, לתרום למוזיאון ישראל בגדים וכלים ישנים, לאוסף העדות. הומרת ג'ודיה גיל היתה בין ראשונות התורבות. היא נתנה למוזיאון חלק מבגדי הפאר ש' לבשה אמה, בת העדן הבוכרית. תרומה אחרת: חליפת שרד מן המאה הקודמת, שהיתה שייכת ליוסף ביי נבון, האיש שבנה בזמן התורכים את שכונת השוק בירושלים. הודיעה יותר בשם מתנה-יהודה. אפשר להאמין לו, למאיר הלוי, כאשר הוא מכריז: "יהודים אינם מבי' נים בספנות. אבא שלי, למשל, לא היה אדמיראל." סגן שרה-חנינוך, אהרן ירדן, הגיע באתר מימי הששי האחרונים לשדה-בוקר, להרצאה על נושאים חינוכיים. מקבלי פניו שמרלב כי המספר הכחול ש' במכוניתו הממשלתית מוסתר במספר כתום. כשנשאל לסיבת הברכה, ענה כי הוא מפחד מעיקוב דתי אחר מכוניות ממשלתיות ה' נוסעות בשבת. סגן-השר סירב לפרט ממי הוא חושש בעיקר, אך שומעיו נזכרו כי במשרד-החנינוך מצוי עוד שגריר, והוא דווקא דתי מאד — חיכ פא"י קלמן כהנא, האחראי על החינוך הממלכתי דתי. אתה, לאחר שכתב דבר מירושלים, אלרי ניסן, מונה כבר רישומת להיות הדובר האזרחי של מערכת הבטחון, התברר כי קדם למינוי מאבק לא קל. בין המועמדים האחרים ל' תפקיד הוזכר גם "שלמה טנאי", שהיה עורך שבועון הרפס רימון. לחמה בעדו מוכירת מפא"י ג'ודיה מאיר, אבל לא הלך לה. לגיטן עצמו הועידו תפקיד יותר מאשר סתם דובר. במשך הזמן הוא ידבר לא רק בשם

אהובת לבו של המלך

אין רואה הרמטכ"ל-לעבר החיכ משה דיין את השינויים שהתחוללו מאז הקמת המדינה במרחב? בין השאר, כך: "בירון, במקום עבד-אללה, האמיר הבדואי מ' חגיגא, בעל לאחבי נשים אשר הכרשית שביניהן היתה אהובת לבו ונאמנתו בתככי החצר, מולך עתה הנכד ח'ס'ין, חניך סגד הרסט, בעל לאשה אנגליה ובן-בית במועדוני הלילה של פאריס." לראש-הממשלה קורה לפעמים מה שקורה גם להרבה אזרחים פשוטים: רעיונות טובים צצים במוחו חקא בשעות הלילה. אז הוא מתעורר ואומר: "שימעי מאריאם, יש לי געדאנק!" מאריאם הוא שם החיבה של אשתו — מריאם אש"ל — ואילו געדאנק זה פשוט "רעיון" באדיש. חוץ מזה, יש פשה משותף בין לוי אשכול לדוד בן-גוריון: שניהם מעדיפים עט נובע על עט כוורי, ובמוחדת פארקר. ההבדל הוא שביגי ממלא את הפארקר שלו בעצמו, ואילו אשכול מטיל משימה זו או על מאריאם (אם הוא בבית), או על עוזריו (אם הוא במשרד). כשמשע אשכול שאת חוברת הבדיחות עליו הוציא דווקא בן הקיבוץ שלו — פירסוף מאי אורי סלע, לילי דגניה ב' — אמר: "בהודמנות הראשונה אתן מנה לאבא שלו. מה זה? מה זה, הבדיחות האלה? זה מצחיק? זה לא מצחיק בכלל."

לקראת בחירת נציגי החטיבות למרכז התנועה, תעביר הלשכה האירגונית תוך השבועיים הקרובים הנחיות מפורטות ל' חטיבות, בהתאם לתקנון שנתקבל ב' העונה.

כח חדש בעדיפה

הנך מוזמן לערב פוליטי אקטואלי ערב שאלות ותשובות בליל שבת 13 לינואר 1967, בשעה 8.30 בערב, בבית החלוצות, רח' המלך גורג' 37 בתל-אביב. ח"כ אורי אבנרי ישא דברי פתיחה על הנושא: 1967 — שנה טובה? יענו לשאלות הקהל: אורי אבנרי, אמנון זכרונ, שמואל סגד

ברחובות

ביום שלישי 10 בינואר, בשעה 8.30 בערב, בבית גורדון, רח' בית הפועלים, יתקיים סימפוזיון על הנושא: נוער ופוליטיקה

דוד ארנפלד ואברי רביב

כן הוזמנו מורים מבתי-הספר ברחובות.

ברמת-גן

ביום רביעי 4 בינואר, בשעה 8.30 בערב, בקפה העצמאות בגן דוד-המלך (מאחורי קולנוע אורדט), תתקיים פגישת הברים. א' סדר היום: סיכום העוידה; ב. התארגנות לקראת בחירות למוסדות החטיבה; ג. התחית קיום לפעולה בעתיד.

בדימונה

בליל שבת 6 בינואר, בשעה 8.30 בערב, אצל יהודה אחרימים, ש' הנשיא 52/9 (מול קולנוע גי' תתקיים פגישת לדיון על הנושא: דימונה לדימונאים?

מטעם ועד הסטודנטים של הסניגין — חיפה תיערך פגישת עם חיכ אורי אבנרי שידבר על הנושא: איך להצביע — בידיים או ברגליים? הפגישת תתקיים באולם צירציל בטכניון, ביום ה' 12 לינואר, בשעה 8.30 בערב.

בבאר-שבע

ביום רביעי 11 בינואר, בשעה 8.00 בערב, אצל דני להמן, רחוב קלישר 6, תתקיים פגישת אוהדים בהשתתפות: אברי רביב

לדיון על הנושא: כיצד נגיע "לעמדת השפעה"? ישר לפרצוף

דו-שבועון, מוצא ע"י חטיבת הסטודנטים של תנועת העולם הזה כח-חדש. מחיר הגיליון 10 אגורות. להשיג אצל פעילי חטיבות הסטודנטים באוניברסיטאות.

כח-חדש

גיליון מס' 13 של כטאון התנועה הופיע השבוע ובו: עקרונות התנועה — כפי שנתקבלו ב' העידתה. מחיר החוברת — 50 אגורות. דמי מינוי לשנה — 10 ל"י. לשלוח לתד. 136 ת"א.

פסוקי השבוע

ח"כ המערך עקיבא ג'ורן, בדיון על תקציב המדינה: "אם בן-גוריון קורא לאשכול קלון, ואשכול משיב, המלך עירום" — אזי הקלס מתחיל להתהלך בראש חוצות עם גרון נטוי, וקילוסו של ישראל לשבתו מתנפץ לצדדים."

ח"כ המערך זאב צור, באותו דיון: "לא הכל במדינה נתון במשבר."

ח"כ המפ"ד מיכאל חזני, על גל הבדיחות: "זוהי ריצת אמוק חולנית, מזוכיסטית, לקראת התפוקות והתפוררות."

אברהם ברור, בבקשו רחמים על ש"י עגנון מעל דפי הארץ: "ובכן, סרדנים בכוח, סקרנים-פספסנים, יחידים ושליח-ציבור, רחמו על עגנון שלכם ושלנו, תנו לו לנח והיו בטוחים, אם יהיה לו צורך בכס יזמינכם, ויתכן שאף לביתכם יבוא — עניו הוא, עניו מדי."

העיתונאי עמוס קינן, ב"אתגר", על הנהגת המדינה: "הישישים הרועדים הללו מושלים בנו, אלה שכוח הדיבור כמעט וניטל מהם, הממללים בלשון עילגים דברים שכלל אינם מובנים לנו, החווים בדימומים את ילדותם במורח אירופה, עוברי הבטל הסנילים הללו, שכל שניהם נשרו וכבר אינם מסוגלים ללעוס, ורק למצוץ בובובניירות של מאיר הלוי נותר בהם כוח..."

הנ"ר על הנ"ל: "הם מושלים בנו מתוך חזריניותוח, בתי-חולים, ערשדותי וכרסאות נכים — מפעם לפעם מתפנה כיסא, בתוקף הגורל או בהיסח הדעת, ואז הם ממחרים לערוך מסדר-חולים, ולפתע מתברר שכבר אין מועמדים מביניהם לכסא; וכבר המדינה גדולה מדי עליהם, פשוט אינם יכולים לספק לנו מושלים כי אפשר ביניהם האנשים..."

בעד המור בנימין גלאי, על הנ"ל: "אך אבוי, כסאותינו! מועטים מדי, נמכים מדי! כשם שאינך יכול להשחיל לתוכם אחורי אדם צעיר בכך-נעלים, אין אתה יכול לחלוץ מתוכם תרחישי-מיתושלח במלקחי-גיניקולוגים!"

בטאון ממשלת דרום-אפריקה, "די טראנסוואר": "אלכסנדר מוקדון, הרומאים, הצלבנים, הבריטים והיהודים האשכנזים ניסו כולם להפוך את ארץ-ישראל למדינה מערבית, וכולם נכשלו בכך."